

Interpellation av Per Rosencrantz (M) till utbildnings- arbetsmarknads- och personalborgarrådet Emilia Bjuggren (S) om Socialdemokraternas integrationspolitik

Under de senaste månaderna har det skett en omfattande debatt kring Socialdemokraternas migrations- och integrationspolitik. En intern rapport, författad av riksdagsledamoten Lawen Redar från Stockholm, har belyst att rädslan för att associeras med Sverigedemokraterna har haft en inverkan på partiets politiska linje.

Rapporten lyfter fram att Sverige, på grund av omfattande invandring och otillräcklig integration, står inför utmaningar som hotar den sociala sammanhållningen, såsom uppkomsten av parallellsamhällen, ökad kriminalitet, parallella rättssystem och religiös radikaliserings.

I rapporten framhävs vikten av att strukturellt bryta segregationen. Det betonas att enbart förbättringar i redan utsatta områden inte är tillräckligt för att åstadkomma verklig förändring. Rapporten framhåller behovet av att "blanda befolkningen" för att bryta den ekonomiska, etniska och språkliga segregationen: "för att bryta segregationen krävs det en strukturell förändring av den rumsliga separeringen av olika grupper".

Vidare nämns att "för att bryta den ekonomiska, etniska och språkliga segregationen på en strukturell nivå krävs det att befolkningen blandas, vilket kommer att kräva insatser av en omfattning vi tidigare inte sett".

Dessa föreslagna insatser, som ännu inte har specificerats i detalj, signalerar en ny inriktning för Socialdemokraterna. För alla som anser att individen har rätt att själv bestämma var de ska bo och att barn inte bör användas som verktyg i integrationspolitiken finns det skäl att vara bekymrad.

I Sandviken har Socialdemokraterna föreslagit att börja bussa skolbarn till en skola i ett utsatt område. I Stockholm vill partiet bygga ihop villaområden med utanförskapsområden. Dessa åtgärder återspeglar inte bara de lärdomar som borde ha dragits från historiska misstag som miljonprogrammet, där statlig centralplanering ledde till oönskade konsekvenser. De utgår också ifrån en daterad bild av Sveriges demografi.

Var femte svensk är utrikes född, på 1980-talet var andelen sju procent. Att uppnå den etniska mix som socialdemokraterna skissar på i sin rapport skulle kräva en förflyttning av flera hundra tusen människor bara i Stockholm. I Sverige som helhet, flera miljoner.

Mot denna bakgrund, önskar jag ställa följande frågor:

- Delar Socialdemokraterna i Stockholms stadshus den nationella analys som Socialdemokraterna har gjort kring svensk migrations- och integrationspolitik?
- Om svaret är ja, hur påverkar detta perspektivskifte Socialdemokraternas politik i stadshuset, särskilt med avseende på integrations-, arbetsmarknads- och utbildningspolitik?
- Med tanke på de åtgärder som vidtagits i andra Socialdemokratiskt styrda kommuner, är det aktuellt för Stockholm att genomföra liknande insatser, exempelvis att flytta elever mellan skolor, för att minska segregationen?
- Om inte, vilka andra "drastiska" åtgärder förespråkar Socialdemokraterna i Stockholms stadshus för att minska segregationen?

Av Per Rosencrantz (M)